

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 30. Ecclesia Livoniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII.
A. C. 1206.

& ipse tacitus, detractas sibi vestes reddidit, omniaque jura dimisit. Tunc paruit, Franciscum sub vestitu molli asperum cilicium gestare. Optimus verò Antistes, cognito hujus juvenis fervore, de sede surgens & ulnis amplexus seminudum, pallio suo textit, famulis, qui circumstabant, vestium aliquid, quo velaretur, afferre jussit. Datur ei attritum palliolum cujusdam rustici, Episcopo servientis, quod Franciscus lætissimus accepit, tumque signo crucis, ex cæmento, quod forte aderat, ei impresso, corpus utcunque vestivit. Cum vero vestimenta patri redderet, *bucusque*, ait, *appellavi te patrem meum super terram, posthac major mihi facultas erit dicendi: Pater noster! qui es in Cælis.* Hæc fuere exordia conversionis S. Francisci, tunc annum ætatis vigesimum quintum numerantis; annus enim salutis humanæ millesimus ducentessimus sextusolvebatur.

Alb. Stad.
1206.

§. XXX.

Ecclesia Livoniæ.

Sup. Lib.
LXXIV.
S. 63.

Ceterum Religio Christiana in Livonia, sedente Alberto, tertio Rigæ Episcopo, Bertoldi successore, strenue propagabatur. Qua de re Innocentius Papa anno millesimo centesimo nonagesimo nono ad omnes Saxonie Westphaliæ

phaliæque Fideles Epistolam dedit in Sæcul. XIII. A. C. 1206.
 hunc modum: *Quemadmodum Disciplina Ecclesiastica quemquam ad suscipiendam fidem, vi adhibita, compelli non permittit, ita sponte credentibus Sacra Sedes præsidium offert, hortaturque Christianos, ut Neophytos tueantur, ne eos arreptæ Fidei peniteat, & ad pristinos errores revertantur.* Sup. Lib. LXXIV. §. 6. *Ad nostras vero aures pridem pervenit, Episcopum Meivardum beatæ memoriæ, in Livoniam profectum, populis barbaris, animalia, arbores, lymphas, plantas, spiritus immundos, adorantibus fidem prædicasse, multosque conversos baptizasse. Sed modo, ut ad nos relatum est, Dæmon Gentiles accolas ad persequendum Christianos excitavit, eo consilio, ut Christiani nominis memoria in illis provinciis deleatur. Quare obtestamur vos & pro remissione peccatorum vestrorum injungimus; nisi Pagani, Livoniæ propinqui, inducias cum Christianis ineant, easque servent, Fratres vestros correptis armis defendite. Illis autem omnibus, qui voto edito, profectionem Romanam promiserunt, religionis materiam commutamus, si in Livoniam pergant, cunctosque sub nostram tutelam recipimus.*

Eadem Epistola Fidelibus Sclavis, & oram ultra Albim fluvium colentibus, transmissa.

Exin-

Sæcul. XIII.

A.C. 1206.

Exinde cum Papam non lateret, in Saxonia inferiore multos tam viros Ecclesiasticos quam Laicos, voto in Terram sanctam peregrinandi obstrictos, sive paupertate sive corporis infirmitate prohibitos, immanem profectionem suscipere non posse, eos in Livoniam misit, Clericos quidem, ut ibi Fidem prædicarent, Laicos, ut contra Infideles dimicaret. Hæc dispicimus ex ejus Epistola, ad Archiepiscopum Bremensem, ejus Suffraganeos aliosque ejusdem Regionis Episcopos, decima Octobris anno millesimo ducentesimo quarto, data.

7. ep. 139. ap.
Rainald.1204. n. 56.
Longin. VI.
hist. Polon.

1204.

Anno sequente Albertus Episcopus Rigantus Ordinem Militarem Fratrum Christi instituit, qui in palliis suis gladium & Crucem super insutam gestabant, unde etiam Fratres de gladio dicti sunt. Potissima hujus Instituti ratio erat, novellos Christianos armis tueri; quod ut exequi valerent, Episcopus Equitibus tertiam bonorum Ecclesiæ suæ partem donavit. Itaque magna populorum Livoniæ pars tunc fidem amplexa est, quod Archiepiscopus Lundensis in Dania, datis literis, ad Innocentium detulit; ipsum enim Papa Sacræ Sedis Legati potestate, ut ad conversionem Livonum incumberet, auxerat.

Chr. Citizen-
so an. 1206.Gest. Innoc.
n. 127.

Quia vero inter illos Prædicatores erant Monachi, Canonici Regulares, alii-
que

que Viri Religiosi, Papa eos vestimenta
omnino similia induere iussit, ne habitus
externi diversitas populis, quibus unam
fidem denunciabant, scandali occasio-
nem præberet.

§. XXXI.

*Philippus de Suevia Papæ reconciliari
cupit.*

At Regis Philippi Sueviæ vires in pro-
vinciis, quas Rhenus inferior alluit,
augebantur. Hoc anno millesimo cen-
tesimo sexto ad illas Germaniæ partes
divertentem Adolphus Archiepiscopus
Coloniensis, a Pontifice deponi iussus,
Comites, ceterique illius Regionis Opti-
mates ut Imperatorem suum excepe-
runt, eique, cum divisa immisisset agmi-
na, tota Diœcesis se subiecit. Rex qui-
dem Otto Saxoniam, Colonia egressus,
cum Brunone, novissime Archiepiscopo
consecrato, prælium æmulo obtulit; sed
profigatus, vix cum tribus comilitoni-
bus evasit. Bruno Archiepiscopus cap-
tus, in conspectum Regis Philippi pro-
tractus, vinculis oneratus & castra sequi
iussus est. Ita Colonienses cives per-
misere se Regi Philippo. Otto navigio
impositus ad Joannem Regem Avuncu-
lum suum trajecit in Angliam.

*Sup. n. 20.**Ann. God.**1206.**Alb. Stad.**eod. Arnald.**Lubec. VII.**c. 5.**Hist. Eccles. Tom. XIX,*

I Illa